LA HIPERINFLACIÓ ALEMANA DELS ANYS 20

Vaig demanar el compte. Quan el van portar estava acuradament detallat i sumava 790.650.000.000 de marcs. Molt servicials, havien calculat al canvi especial de 31 dòlars amb 63.

- Puc veure aquest compte? – va preguntar Alfred, posant-se les ulleres de llegir [...]

- *Herr Oberr!* – va gritar Alfred. [...] En un obrir i tancar d'ulls, el *maître*, el gerent i un caixer s'havien reunit al voltant de la nostra taula [...]

- D'on ha tret aquest *Kurs*? Vostè sap molt bé que a les dues eren vint-i-sis mil milions.

- Però ara són les dues de la matinada, *Herr Baron*! Hem de defensar-nos...

- I per això inventen un nou *Kurs*? El Kurs nocturn de l'Adlon? [...]

- Herr Baron, hem de defensar-nos – va dir el gerent. – Com sabrem quin serà el *Kurs* quan dipositem els diners demà al matí? – va preguntar el caixer.

- Vostè està cobrant en dòlars, home! [...] Demà al matí valdran més! –

De ben segur ells ho sabien perfectament. Si jo hagués tractat de pagar el compte en marcs – suposant que hagués pogut portar al menjador més de set-cents noranta mil milions de marcs – no els haguessin acceptat.

Arthur R.G. SOLMSSEN. Una princesa en Berlín. Tusquets Editores, Fábula. Barcelona, 10ª ed., 2009, págs. 326–327.